

- Szomorú szívvel közlöm a kedves hívekkel, hogy a heten plébániánk kedves orgonistája, Ron Snyder, varratlanul hunyt el. Rak-betegségben szenvedett és kemoterápiai kezelés alatt volt viszont arra szándékozott Ron, hogy Szt. Istvánkor megint velünk lesz. Egyenlőre nincs információm a temetéséről. Imádkozzunk érte. Kedves lelke nyugodjon békességben!
- Idén augusztus 19. – én, vasárnap, tartjuk államalapítónk Szent István ünnepét, templomunk búcsúját. 10:30-kor kezdjük körmenettel, utána pedig Szentmise. Lesz finom ebéd mise után, aztán délután 1:30 órakor kezdődik a műsor a Láni teremben. Kérem szóljunk már most minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.
- Idén szeptember 30. – án vasárnap, a németekkel együtt tartjuk meg az októberfeszt ünnepet templomunknál. Ezen a napon NEM lesz külön magyar és német mise, csak egy angol nyelvű mise lesz 10:00 órakor amelyet Timothy Dyer atya mond. Ugyanakkor lesz finom bratwurst/vizsli ebéd, jó hideg csapolt német sör és mindenkit szeretettel várunk. Kérem szóljunk már most minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.

Betegeink;

• Ráczy Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Róbert
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Janet Rowe
• Hermina nővér	Andrási Gergő
• Donald Halloran	Vörös Magdi
• Mayer Kati	Mike Wojtyla
• Gonda Ferenc	

Halottaink;

• Szabados András	Radnóti Ilona
• Nagy Gyuláné Erzsébet	Gasztonyi Ferenc
• Horváth gerlák Atya	Zeller Kati
• Németh Anna	Wéber Éva
• Janice Von Steuben	Ron Snyder

(Jn6,41-51) Ámbár Urunk a mai evangéliumban épp olyan test és vér volt, mint mi magunk, mégis Istenként mutatkozott be. Erre a hallgatósága így méltatlankodott: „Nem Jézus ez, Józsefnek a fia, akinek ismerük apját, anyját? Hogyan mondhatja hát, hogy a mennyből szálltam alá?” Micsoda szégyenbélyeg! Ilyen kijelentések hallatán Jézus

hallgatói néha halálra kövezték volna Őt. Hogyan lehetne egy ember Isten? Az emberi és az isteni természet végtelen távol van egymástól. Urunk számtalan csodatétele ellenére a zúgolódók még mindig nem bíztak abban, hogy valamelyes kielégítő magyarázatot adna, nevezetesen: a megtestesülésről szóló tanítást, mely kiaknázza a kulcsfontosságú különbséget a 'ki' és a 'mi' között. Az emberi és az isteni természet, a 'mi', elválasztva maradt, de mindkettőt ugyanaz az isteni 'ki' irányítja: Az áldott Szentháromság második személye.

Még nagyobb szégyenbélyeget kellett Jézusnak elviselnie, midőn kijelentette, hogy „a kenyér, amelyet adok, a testem a világ életéért.” Emberhúst enni kannibál tevékenységnek tűnik. A zúgolódók most sem tudtak Jézustól megfelelő magyarázatot remélni, nevezetesen: az átlényegülés tanítását. A szentmisében csak kenyeret és bort látunk, de tudjuk, hogy maga Jézus van jelen az oltárainkon a kettős átváltoztatás után. Csak a kenyér és bor látszata marad, nem a lényege. A zúgolódók nem bízhattak Jézusban, mert nem szerették Őt. Nem is szerethették, hiszen nyilván Istent, az Ő Atyját sem szerették. Az úgynevezett transzgender személyeknek elkeseredetteknek kell lenniük ahhoz, hogy önként alávéssék magukat a csonkításnak. Bizonyára nagyobb a megaláztatásuk, mint amit mi el tudunk képzelni. Ha ki akarnak magukról nyilvánítani egy kényelmetlen igazságot, – azt, hogy személyiség-válságban vannak – és az a részükről hősies őszinteséget igényel, akkor vegyenek példát Jézusról. Ő sokkal többet szenvedett 30 év után bevallva, hogy Ő a megtestesült Isten. A mai evangéliumban először mint isteni, majd mint átlényegült személy mutatkozott be. Mindkettőt elhisszük neki, mégsem győz meg minket katolikusokat, ha valaki úgy dönt, hogy más neműnek vallja magát, mint amilyennek született. Vajon miért nem hisszük?

Először is, Urunk meglepő kijelentései nem hóbortos kívánságokon vagy érzelmeken alapultak. Csak olyan igazságokról nyilatkozott, melyeket Őmaga Isten boldogító látásában észlelt, melyet itt a földön is élvezett. Mi több, számtalan csodája bizonyította szavának igazságát. Ha valaki madárnak is nyilvánítja magát, azért nem hagyjuk, hogy az erkélyről 'felrepüljön.' A biológia viszi a lapot a személyes meggyőződés helyett. Nyilván személyiségi válságban van az illető. Ugyanez igaz, ha egy férfi nőként viselkedik. Mindegy, hogy milyenek a vágyai vagy az érzelmei, a nemét a születésekor Isten visszavonhatatlanul meghatározza. Szabadjára engedni a haragot vagy a nemi vágyakozást recept a szerencsétlenségre. A transzgender személyiség-válságban szenvedőknek hősies harcot kell vívniuk kiforgatott vágyaik és érzelmeik ellen. A győzelem itt azoké, akik az élet kenyerét gyakran, talán naponta magukhoz veszik, és akik percek helyett órákig imádkoznak. Ha ebben kitartanak, akkor az embertársaik idővel élő szentekként tekintik majd őket. Úgy legyen! Ámen!

English / Sunday 19B

(Jn6:41-51) Although flesh and blood like you and me, in today's gospel our Lord identified as God. At this, His audience became indignant: "Is this not Jesus, the son of

Joseph? Do we not know His father and mother? How, then, can He say, 'I have come down from heaven'?" Talk about stigma! For such statements, Jesus' listeners were sometimes intent upon stoning Him to death. How could a man be God? Human and divine nature are separated by an infinite gap. Despite our Lord's countless miracles, the murmurers still couldn't trust Him to supply some satisfactory explanation, namely: the doctrine of the incarnation, which exploits the crucial distinction between 'who' and 'what.' The human and divine natures remained separate in what they are, yet both are 'piloted' by one and the same Divine Who: the Second Person of the Blessed Trinity.

The stigma Jesus endured went from bad to worse when He declared, "The bread that I will give is my flesh for the life of the world." Eating human flesh sounds like cannibalism. Once again the murmurers couldn't trust Jesus to give a satisfactory explanation, namely: the doctrine of transubstantiation. At mass, our eyes see only bread and wine, but we know that Jesus alone is present on our altars after the double consecration. Only the appearances of bread and wine remain, not their reality. The murmurers couldn't trust Jesus, because they didn't love Him; nor could they love Him because they evidently didn't love God, His Father, either. So-called transgendered individuals must be desperate to submit freely to the mutilation they undergo. They undoubtedly endure far more humiliation than you or I can imagine. If publicizing an inconvenient truth about themselves – namely, their crisis of identity – requires heroic candor on their part, let them look to Jesus. He suffered far more for 'coming out' as God incarnate after 30 years – as it were – 'in the closet.' In today's gospel, Jesus identified first as a divine then as a transubstantiated person. We believe Him on both counts, yet when people today identify by choice as another sex than what they are by birth we Catholics aren't convinced. Why not?

First of all, our Lord's startling declarations weren't based on whimsical appetites or emotions. He only stated truths that He Himself saw as man in the beatific vision of God, which He enjoyed even here on earth. What's more, His countless miracles proved the truth of His words. When someone says he's a bird, we don't let him 'fly' off the balcony. Instead, biology trumps his personal conviction. He is obviously suffering from an identity crisis. The same is true when a man identifies as a woman. No matter what his appetites and emotions tell him, his sex is irrevocably determined by God at birth. Giving free reign to anger or lust is a recipe for disaster. People suffering from a transgender identity crisis must also wage a heroic war against their distorted appetites and emotions. Here victory comes to those who receive the Bread of Life frequently, perhaps daily, and pray for hours rather than minutes. If they persevere, their fellowmen will in time identify them as living saints. So be it! Amen!

ReplyForward